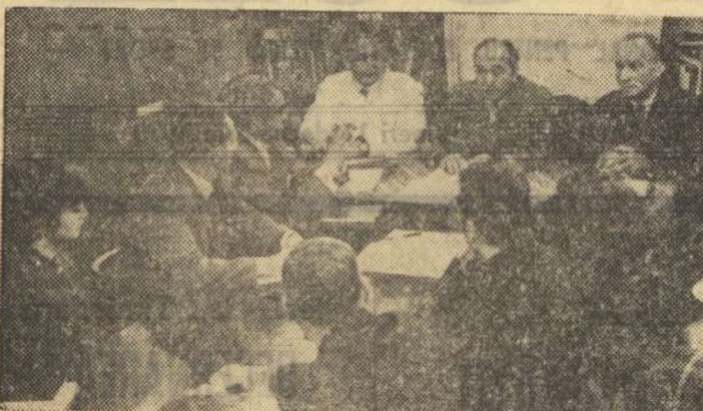
sportul — Nr. 1110 (6544)

UN CURS DE INIȚIERE ÎN MEDICINA SPORTIVĂ, ÎN CAPITALĂ

Conf. dr. EMIL GHIBU (în mijloc), prof. dr. docent ADRIAN IONESCU (dreapta) și dr. NICOLAE STĂNESCU, director adjunct al Centrului de medicină sportivă, la deschiderea cursului care va da mișcării noastre de educație fizică o nouă promoție de medici sportivi.

Foto: A. DRAGOȘ

La București, s-a deschis un curs de inițiere în medicină sportivă, organizat de Ministerul Sănătății în colaborare cu C.N.E.F.S.

Acțiunea urmărește lărgirea rețelei de medici specializați în acest domeniu, care să-și desfășoare activitatea la dispensarele și cabinetele județene.

În organizarea lui, Centrul de medicină sportivă din Capitală s-a bucurat de sprijinul dr. docent **Eugen Mareș**, adjunct al ministrului sănătății, și de colaborarea unor iluștri specialiști în materie. Lecțiile cursului vor fi susținute, printre alții, de prof. dr. **Iancu Gonțea**, prof. dr. **Marcela Pitiș**, prof. dr. **Adrian Ionescu**, prof. dr. **Aurel Denischi**, prof. dr. **Andrei Demeter**, conf. dr. **Miron Georgescu**, conf. dr. **Ioan Orha**, dr. **Bradu Fotiade** și alții.

Directorul cursului este dr. **Nicolae Stănescu** iar secretar, dr. **Virginia Constantinescu**.

Cei 18 cursanți vor parcurge un program teoretic și practic vast, condensat, însă, pe un stagiu destul de scurt, așa cum se obișnuiește acum în metodica modernă a instruirii. Tinerii medici (din rîndul cărora fac parte cîțiva foști sportivi de performanță) vor studia, printre altele: **testarea capacității de efort (prin metoda spiroergometriei), probele neuro-musculare, probleme de alimentație și control antidoping, noțiuni de patologie specifică sportului, introducerea în cultura fizică medicală ș.a.**

Miercuri a avut loc deschiderea cursului. Cu acest prilej, conf. dr. **Emil Ghibu**, vicepreședinte al C.N.E.F.S., a făcut o interesantă expunere despre sarcinile și scopurile medicinii sportive din țara noastră, în vederea dezvoltării fizice a populației și a pregătirii pentru Jocurile Olimpice ale anului 1972.

— VOLEI —

EXPLICAȚII PRIVIND REGRESUL ECHIPEI FARUL

Îngrijorați de vizibilul regres prin care trece echipa de volei feminin Farul Constanța, mai mulți cititori au dorit să afle cauzele acestei stări de lucruri dar, mai cu seamă, intențiile conducătorilor formației în vederea redresării ei.

Deplasîndu-ne la Constanța, l-am găsit pe profesorul **Ion Cristian**, antrenorul echipei, la o lecție de pregătire fizică. L-am rugat să ne acorde cîteva minute:

— Observăm lipsa de la antrenament a jucătoarei Anghel. Ați învoit-o, cumva, pentru astăzi? — i-am adresat interlocutorului prima întrebare.

— Cu Ada Anghel este o poveste mai lungă. Cu cîteva săptămîni în urmă, înaintea meciului cu C. P. București, ea nu s-a prezentat la antrenament. De atunci absențele se țin lanț, în ciuda numeroaselor invitații pe care i le-am adresat. Am și hotărît, finalmente, să ne dispensăm de serviciile ei. Mă simt obligat, însă, să adaug că din partea unei sportive pe care clubul a ajutat-o ne-am fi așteptat la o altă atitudine.

— Credem, totuși, că nu aceasta este cauza ultimelor insuccese ale echipei dv. Nu cumva condițiile de pregătire sînt necorespunzătoare?

— Am trecut și printr-o perioadă cînd nu ne-am putut antrena cum am fi dorit. Acum, însă, lucrăm intensiv 6 ore săptămînal în sală și în altele facem pregătire fizică generală și specifică. Sperăm să ni se aprobe încă două ore pe săptămînă la sală. Cu alte cuvinte, ni s-au creat toate condițiile cerute, astfel că sîntem pe cale de a ne recăpăta echilibrul. Mai rămîne doar să rezolvăm problema jucătoarei Aurelia Șchiopu care, fiind profesoară, face naveta Constanța-Cobadin, ceea ce îi îngreuiază pregătirea.

— O ultimă întrebare: există garanția că tripleta de jucătoare din echipa dv: Pașca, Moroianu și Matei, prima promovată în lotul național de senioare, iar celelalte în lotul de tineret, vor fi pregătite corespunzător?

— Știu că am o mare răspundere în această privință. Pregătirea la echipă rămîne hotărîtoare pentru modul în care se vor prezenta jucătoarele la lot. De aceea împreună cu conducerea secției de volei a clubului, ne vom strădui să creăm cele mai bune condiții de pregătire celor trei proaspete promovate.

Ion GAVRILESCU

— GIMNASTICĂ MODERNĂ —

Post-scriptum la finala de la Tg. Mureș

SUB SEMNUL EGALITĂȚII VALORICE

Încheiată acum cîteva zile, finala campionatului republican de gimnastică modernă a constituit, fără doar și poate, competiția de vîrf a „sportului-artă" de la noi. Și spunem acest lucru nu numai pentru că ea a reunit la start tot ce avem mai bun la această oră în gimnastica modernă, ci pentru că — în general — nivelul concursului a fost deosebit de ridicat, compozițiile calitativ îmbunătățite, iar arbitrajul drastic și mai obiectiv decît altădată au contribuit substanțial la efectuarea unui nou pas înainte de către tînărul sport.

Ne-am propus acum să facem un post-scriptum al acestei ediții, deosebit de disputată și spectaculoasă, în care am avut prilejul să urmărim, alături de evoluțiile unor gimnaste consacrate, schimbul de mîine, sportivele cu care, probabil, ne vom prezenta la viitoarea ediție a C.M. din Cuba.

În primul rînd, se cere remarcată excelenta comportare a gimnastelor de categoria a II-a, venite la acest concurs cu timiditatea și teama firească la vîrsta lor, lucru care nu le-a împiedicat să ne ofere, însă, un spectacol de înaltă ținută. Excepționala muncă dusă de antrenoare reputate ca Ana Moțet, Ileana Jipa și Ileana Iosif, ne-au prilejuit reîntîlnirea cu trei autentice speranțe, trei gimnaste ale căror evoluții au fost așteptate și privite cu mult interes: Adriana Hoppe, Mioara Cozia și Cristina Jipa. Dar nu numai atît: în întrecerea pe echipe la această categorie, tot cele trei antrenoare și-au împărțit primele locuri, căci formațiile lor s-au dovedit la fel de omogene și valoroase.

Categoria I, care se cere, fără îndoială, criticată, ne-a prezentat o întrecere fadă, în care unicul punct interesant l-a constituit evoluția talentatei Anca Ilie (Lic. 35). În rest, execuțiile modeste și uneori penibile au făcut ca majoritatea specialistelor prezente să declare că această categorie a fost vizibil (și îngrijorător) inferioară celei precedente! Cu toate acestea, vom acorda, totuși, o notă bună echipei Universitatea Iași, care s-a prezentat în mare progres față de anul trecut, și pe care o considerăm cea mai bună formație din provincie la această finală.

Cele 14 maestre reunite de finala de la Tg. Mureș ne-au făcut să uităm, însă, repede de categoria I, căci întrecerea lor a fost de un dramatism și o frumusețe rare. Punctată cu momente de vîrf și încordare maximă datorită egalității valorice a cel puțin 5 gimnaste (Victoria Vîlcu — e drept, nu în cea mai bună formă, Sabina Șerbănescu, Maria Preda, Cristina Hurezeanu și Carmen Bucaciuc). Întrecerea s-a încheiat cu desemnarea campioanei de-abia după ultimul schimb. Experiența și-a spus cuvîntul, iar Victoria Vîlcu, aflată la finele unui an bogat în rezultate valoroase, și-a trecut în palmares și această „piesă" care-i lipsea: titlul de campioană a României. Sabina Șerbănescu, o învinsă mai mult decît merituoasă, a dovedit că diferența dintre ea și cîștigătoare este minimă (5 sutimi!) și că, în orice caz, nu se reflectă pe plan valoric!

Un punct inedit al finalei l-au constituit exercițiile de ansamblu, deosebit de atractive, mai ales prin faptul că au fost executate cu mingi și cercuri, avînd în acest fel și un ridicat grad de dificultate. Fără a diminua cu nimic meritele învingătoarelor (echipa Politehnica București), trebuie să subliniem egalitatea valorică a primelor trei clasate, ansamblurile Liceului 35 și Locomotivei București părîndu-ni-se cu nimic mai prejos decît campioanele.

Iată, deci, că a căzut cortina și peste ediția de anul acesta a campionatului republican de gimnastică modernă, că finala a dovedit, o dată în plus, ascensiunea înregistrată de tînărul sport și că provincia se apropie vertiginos de plutonul fruntașelor. Ca o trăsătură caracteristică, remarcăm marele procentaj de gimnaste egale valoric, lucru evident demn de a ne bucura, precum și îmbunătățirea calitativă a arbitrajului. „Sora mai mică" a gimnasticii sportive înaintează rapid, și la noi, pe drumul afirmării depline, ieșind din anonimat, infirmîndu-și rolul de „cenușăreasă"!

A. HORIA

LIA ȘI ALI!

Pînă marți noaptea, toată săptămîna m-am simțit ca o echipă decisă să joace temporizarea într-un meci în deplasare. Nu e stilul meu. Nu vedeam despre ce să scriu și atunci mi-a trecut prin minte c-am să îngheț și eu balonul la mijlocul terenului, fie ce-o fi. Era pustiu și era ceață, așa cum în romanțe „era tîrziu și era toamnă". Telesportul duminical începea cu popice, continua cu gimnastică și automobilism — asta spunea cam tot despre subiectele arzătoare la ordinea zilei. Eram mohorît — și mă gîndeam că o voi temporiza, prefăcîndu-mă că polemizez cu cei care s-au uitat urît la mine pentru laudele aduse lui Cornel Dinu în calitate de comentator. Nu divulg un secret de stat cînd precizez că aici, în redacția „Sportului", am înregistrat un 4—2 defavorabil lui Dinu. 4 oameni erau furibunzi împotrivă, alți doi îl apărau vitejește, discuția avea o violență și o lipsă de nuanțe, de parcă citeam cronicile la „Regele Lear". Marți dimineața, mă înseninasem, renunțasem la temporizare, apăruse ancheta care-l consacra pe Pele sportivul anului. Mă gîndeam la un articol ofensiv împotriva tuturor celor care făcuseră băscălie, vara, la adresa regelui: „ei, mînca-v-ar mama de competenți — îmi spuneam în autobuz — în ce țeapă am să vă trag, chiar dacă a fi Vlad Tepes nu-i stilul meu..."

Dar marți noaptea — cu norocul necesar oricărui om care crede în belphegorism — sportul a prins două poturi substanțiale, din alea de refacere, cum se spune la jocul acela fără moarte: jumate oră cu Lia, o altă oră cu Ali. Adio Pele, adio Dinu, am abandonat ofensiva polemică, temporizarea, orice tactică — am stat și am privit — am contemplat în liniștea nopții.

Lia Manoliu i-a spus lui Buhoiu în jumate de oră, exact ce-i spusese unui alt redactor cu 5 luni în urmă, în doar 10 minute. Asta mi-a plăcut cel mai mult: pentru un prestigios „prim-plan" — emisiunea care aparține savanților, artiștilor, marilor personalități internaționale — Lia nu a apelat la un repertoriu special, nu a inventat alte probleme, n-a căutat să fie alta; exact ce spusese într-o emisiune modestă, bună să acopere o pauză la fotbal, exact aceleași idei au apărut și în acest interviu amplu, de ajuns de suplu, nu întotdeauna foarte inspirat, ce-i drept, dar nu asta contează acum. Lia are, deci, cîteva obsesii, cîteva idei fundamentale în jurul cărora și-a organizat viața — idei simple, profunde, foarte clare. E definiția pe care marele scriitor Malraux, a dat-o intelectualului: „un om care-și organizează viața în jurul unei idei". Nu mă simt de loc tentat să trag salve de entuziasm pentru că, în sfîrșit, un sportiv a apărut la o emisiune consacrată academicienilor și nababilor întru inteligență și talent. I-aș reproșa chiar lui Buhoiu — deși îl înțeleg — deși emisiunea sa, în general, a fost de o bună ținută — că a subliniat prea mult dreptul sportivului (și al sportului) de a fi privit ca un om între oameni. Apăsarea pe această idee mărturisea un complex de inferioritate la care trebuie renunțat, de care nu mai trebuie nici măcar să vorbim. Să lăsăm celor în lipsă de subiecte și idei plăcerea de a scrie eseuri pe această temă stupid de generoasă: sportivul e un om care gîndește, sau nu? Iar Lia e unul din oamenii noștri superiori, substanțiali, pe care e o plăcere să-l auzi gîndind și, mai ales, oftînd. A oftat mult, decent — și aplaud că nimeni nu a cutezat să șteargă de pe bandă acest sunet adînc al vieții. Și riscînd ca despre Ali să nu mai am spațiu decît pentru a spune că finalul transmisiei a fost formidabil — nu mă pot opri să transcriu cît mai concis finalul interviului cu Lia: — „V-ați gîndit cum va fi după ce vă veți retrage din arenă? — E ca și cum m-ați întreba cum va fi cînd mă voi despărți de viață... Toți purtăm ideea absurdă că sîntem nemuritori"...

Puțini oameni au avut la televizor acest fair-play (care, pentru Lia, înseamnă „știința de a pierde"...).

BELPHEGOR

P. S. Priviți clasamentul campionatului: nici o echipă, de la Dinamo și Rapid, pepiniere de genii, pînă la Progresul, obiectul atîtor pamflete strălucite — nu are o medie de două goluri pe meci. Nici una! Teoriile vi le las. Cît despre C.F.R. Timișoara, de ce ar depune armele cînd C.F.R. Cluj...?

— CAIAC-CANOE —

OGLINZILE BACULUI...

Cîțiva metri de... „lac", în parcul Dinamo și la stadionul Republicii. Este, desigur, cu totul altceva decît lungile drumuri de ape ale Snagovului, dar bacul rămîne principalul punct de sprijin în pregătirea de sezon a caiaciștilor și canoiștilor. În oglinzile lui, sub controlul antrenorului și al cronometrului, sînt corectate deprinderile greșite în tehnica vîslitului, se perfecționează toate acele elemente care, primăvara, încep să selecționeze valorile. Greu și uneori monoton, antrenamentul la bac al sportivilor fruntași — în principal reprezentanți ai cluburilor Dinamo și Steaua — se desfășoară, totuși, cu deplina convingere că altfel nu se poate ajunge la marea performanță.

În fiecare zi, dinamoviștii ocupă bacul din șoseaua Ștefan cel Mare, iar caiaciștii și canoiștii de la Steaua pe cel de la stadionul Republicii. Sînt prezenți toți campionii padelei și pagaei, în frunte cu Patzaichin, Covaliov, Sciotnic...

În ceasurile cînd, în timpul afectat pregătiriii, nu-l găsim la bac, știm cu siguranță că toți fruntașii bucureșteni ai caiacului și canoei se află la bazinul din parcul „23 August", înotul fiind total reconsiderat în procesul de instruire.

Antrenamente intense au loc și în alte centre din țară. La Timișoara și Galați — unde există, de altfel, și bacuri de iarnă, la Arad, Reșița etc., unde preocuparea principală este îndreptată în direcția pregătirii fizice generale. Să trecem, însă, de la seniori, care vizează obiective de prestigiu la campionatele mondiale de la Jajce, la juniori — gazdele ediției 1971 a campionatelor europene.

Pregătirile se desfășoară în cadrul cluburilor. Va fi format un lot de aproximativ 40 de sportivi, care se va antrena, separat de lotul de seniori.

„În general, ne spune prof. Jean Zamfir, secretar general al federației de specialitate, **condițiile existente sînt bine folosite pentru pregătirea caiaciștilor și canoiștilor din toate secțiile, neînregistrîndu-se, ca altădată „vacanțe" prelungite după încheierea sezonului competițional. Este de dorit ca săptămînile următoare să reliefeze și mai puternic acest plus de interes manifestat în procesul de pregătire. Pentru că el va hotărî, fără îndoială, valoarea multor rezultate ale sezonului viitor, foarte încărcat și cu obiective de mare responsabilitate".**

Canoiștii dinamoviști P. Maxim și A. Simionov — la obișnuitul antrenament din fața oglinzii bacului

Foto: M. FELIX

DIALOG CU AUREL VERNESCU

Plăcute întotdeauna — întîlnirile cu multiplul campion al lumii și al continentului nostru. De data aceasta, Aurel Vernescu a fost cel care ne-a vizitat la redacție. Tentativa unui mini-interviu pe tema: obiective 1971 eșuează, însă, de la început.

— E prea devreme pentru comentarii sau pronosticuri. De altfel, sincer să fiu, mi-am propus să renunț la ele. E greu, acum, să anticipezi valoarea adversarilor, șansele lor, și cu atît mai mult pe ale tale.

— Totuși, ce înseamnă această iarnă — '70 pentru un campion care, sîntem convinși, n-a renunțat la proiecte și ambiții?

— Înainte de toate, un experiment. Urmez o pregătire individuală care — doresc să fie așa — răspunde mai bine posibilităților și... vîrstei. Am găsit înțelegerea antrenorilor de club și de la lot și cu ajutorul lor cred că am să reușesc. Dar, mă opresc aici... Rețineți, doar, că încerc, meditez și sper!

— Să înțelegem că experimentul vizează și conținutul pregătirii?

— Nu. Este vorba mai ales de volum, intensitate, repetare. Asta nu înseamnă că nu mă antrenez la bac, la bazin, că am renunțat la practicarea schiului — la tot ceea ce este absolut necesar pentru caiacul de performanță.

— Alte subiecte la ordinea zilei?

— Mă preocupă tot ce se întîmplă în caiacul internațional. În timpul liber — pasiunea mea cunoscută pentru... Renault 16 și o pasiune mai nouă: yachtingul.

— Să se apropie, oare, ora cînd Aurel Vernescu va părăsi caiacul pentru „Finn"?

— V-am spus că deocamdată încerc, meditez și sper. Și apoi, cine v-a spus că intenționez să abandonez caiacul? Nu vreți să așteptăm primăvara?

53 DE TRANSFERĂRI

Biroul federal a ratificat cele 53 de transferări ale sezonului actual. Este vorba despre sportivi aparținînd cluburilor sau asociațiilor Dinamo, Voința București, Voința Arad, Politehnica Timișoara, CNU, Clubul sportiv școlar, Delta Dunării etc. De remarcat faptul că transferările vizează îndeosebi „speranțele", caiaciștii și canoiștii consacrați urmînd să activeze în cadrul acelorași cluburi. De aceea, desigur, nimic spectaculos — dar foarte multe lucruri pozitive — în rezolvarea transferărilor din acest an.

LA „PRAHOVA 1 MAI"-PLOIEȘTI

ÎN SEZONUL DE IARNĂ, ACELEAȘI COMPETIȚII CA ȘI VARA!

La prima vedere s-ar părea că asociația sportivă Prahova 1 Mai din Ploiești, care numără 6.000 de membri, nu întîmpină dificultăți în angrenarea masei de salariați la practicarea diferitelor discipline sportive. În incinta reputatei uzine există un bazin de înot cu șase culoare, o sală de 22×12 m, un teren de fotbal gazonat, cu pistă și sectoare pentru atletism, un teren de handbal și unul de volei. Dacă în sezonul de vară competițiile organizate de asociație sînt mai numeroase, mai atractive, în schimb iarna — **ne spune secretarul asociației, tov. Ion Jianu** — activitatea se reduce simțitor. Aceasta, în primul rînd, datorită faptului că aproximativ 4.000 dintre muncitorii noștri sînt navetiști și prima lor grijă după încetarea lucrului este să prindă trenul ca să ajungă acasă.

În aceste condiții, să vedem la ce se reduce, de fapt, activitatea sportivă în sezonul rece? Bineînțeles, campionatul asociației nu lipsește din calendarul competițional, competiție care se desfășoară și vara. Șahiștii au început disputele în luna octombrie și le vor încheia în decembrie. Întrecerile se desfășoară tur-retur, pe secții de producție. S-au fixat 18 grupe de cîte 6 participanți, campionul asociației urmînd a lua parte la etapa municipală a campionatului individual de seniori. Totodată, săptămînal se organizează simultane date de șahistul de categoria I Tudor Constantin, tehnician la serviciul invenții—inovații. Jucătorii de tenis de masă se află în concurs din luna septembrie, campionii secțiilor de producție urmînd să-și dispute titlul în cadrul turneului final pe uzină, din decembrie. În sfîrșit, de consemnat întrecerea voleibaliștilor, echipei campioane decernîndu-i-se și „Cupa 30 Decembrie", la sfîrșitul anului.

În mod normal, sezonul sportiv de iarnă nu trebuie să se rezume doar la activitatea de sală. Din păcate așa se întîmplă. Iarna oferă frumusețile ei netăgăduite, competițiile organizate în aer liber (schi, patinaj, săniuțe) fiind în general foarte apreciate de tineri, ca și de oameni de o vîrstă mai înaintată. Are oare consiliul asociației Prahova grijă pentru ca membrii săi să participe la un program de destindere, în aer liber, avînd în vedere și faptul că localitățile montane Sinaia, Bușteni, Predeal se află foarte aproape de Ploiești?

— **Pînă în prezent**, ne spune tov. Jianu, **nu am fost instruiți privind pregătirea sezonului rece, în aer liber. Ne este foarte greu să-i convingem pe oameni să meargă pe munte, iar ca să organizăm întreceri de patinaj (de pildă) la Ploiești, ne-a fost imposibil, deoarece timpul n-a permis.** —

Urmînd ordinea acestei precizări, credem că consiliul asociației n-ar trebui să aștepte o instruire specială din partea forurilor superioare, pentru a organiza anumite competiții. Impedimentul constă însă în faptul că din 1963, în magazia asociației n-a mai intrat nici un fel de echipament și materiale specifice sporturilor de iarnă. Pare curios, dar bugetul asociației este destul de redus. Din cînd în cînd se fac excursii la munte, în colaborare cu O.N.T., dar ele nu sînt folosite, de regulă, în scopuri sportive. Măcar aceste rare excursii credem că ar trebui să dea și prilejuri pentru participarea salariaților uzinei la competiții de schi, săniuș sau patinaj. Inițiativa consiliului asociației în această direcție ar fi — credem — salutară.

Pentru că a organiza din nou, în luna ianuarie 1971, aceleași întreceri de volei, șah și tenis de masă, cum își propune consiliul, ar duce la apatie, la perpetuarea aceluiași dezinteres față de frumoasele sporturi specifice iernii.

Romeo CALARAȘANU

— Înot —

CRISTINA BALABAN DIN NOU ÎN FRUNTEA SPRINTERELOR

În cadrul ultimului concurs desfășurat în Capitală, Cristina Balaban a parcurs distanța de 100 m liber în 65,8 — cea mai bună performanță românească din acest an. Alte rezultate: Movanu 65,8 — 100 m spate; Anca Georgescu 1:22,8 — 100 m bras.

● *Opt înotători dinamoviști, printre care Cristina Balaban, Anca Georgescu, Atila Petelei și Eugen Hempel vor concura astăzi și mîine în cadrul unui concurs internațional la Gottwaldow.*

● *La Rostock (bazin de 25 m), tinerii Eugenia Cristescu (Dinamo București) și Adrian Popovici (Petrolul Ploiești), ambii în vîrstă de 12 ani, s-au numărat printre fruntașii unui concurs internațional de copii pe categorii de vîrstă. E. Cristescu a înotat 100 m liber în 67,7, iar Ad. Popovici a fost cronometrat la 100 m liber în 64,1 și la 200 m mixt în 2:39,1. Toate aceste cifre sînt superioare recordurilor naționale din grupa de vîrstă (11—12 ani) respectivă.*

CULTURISM

UN MARE CONCURS ÎN CAPITALĂ

În ultimul timp, în orașele din țară, se organizează tot mai des concursuri de culturism (cu numeroși participanți) care se bucură de multă popularitate. O asemenea competiție, de mare anvergură, va fi organizată și în Capitală. Este vorba de întrecerile de duminica viitoare, la care și-au anunțat participarea toate secțiile din București.

Acest concurs se va organiza în sala de marmură a Ateneului tineretului (aleea Alexandru nr. 38). Conform regulamentului internațional, concursul se va desfășura la două categorii: pentru halterofilii înalți pînă la 1,68 m și pentru cei peste 1,68 m.

DACĂ OLIMPIADA '72 AR FI MÎINE

(Urmare din pag. 1)

al lotului olimpic românesc (tocmai în două sectoare altădată de bază).

În afară de box, lupte, scrimă, handbal, probe de atletism, care-și confirmă valoarea, sînt alte sporturi ale căror rezultate anul acesta nu le îndreptățesc să nădăjduiască participări olimpice în 1972: volei, natație, polo, ciclism, baschet și hochei pe gheață. În situație valorică similară se află și loturile de călărie, yachting, judo, schi, patinaj viteză. Pentru aceste sporturi nu există motive de descurajare, ci dimpotrivă argumente valabile, mobilizatoare, de pregătire mult mai temeinică, de pe acum, pentru J.O. din 1976.

Pentru jocurile de iarnă, în mod aproape tradițional, merită încredere bobul și biatlonul.

NU LOTERIE — CI PREVEDERE!

Această succintă sinteză, la jumătatea ciclului olimpic, ne obligă să adăugăm că puțini din cei 331 sportivi consacrați și 679 de perspectivă (incluși în 1969 pe listele federațiilor) au confirmat speranțele puse în ei. Acum, în urma corecturilor făcute în componența loturilor, nu au mai rămas decît 282 sportivi consacrați și 313 de perspectivă. Renunțarea la peste 40 la sută din numărul sportivilor vizați inițial dovedește oricum o tendință inițială de umflare artificială a cifrelor. Aci nu este vorba — cum pretind unii — de o operație de ghicitorie, nici de o loterie, ci mai curind **de lipsa de maturitate și de experiență a federațiilor, a cluburilor și asociațiilor, a consiliilor județene, în prevederea realistă a perspectivei.** Fără a mai pomeni faptul că diluarea preocupărilor în cazul unui lot inutil lărgit creează o dispersare de forțe păgubitoare.

Mai sînt doar 20 de luni pînă la Jocurile Olimpice de vară și numai 13 luni pînă la cele de iarnă. Perioada este scurtă, cu un foarte încărcat program de pregătire și de competiții de mare amploare. **Reiese de aci importanța preocupării față de candidații olimpici în perioada următoare. Federațiile și cluburile ar trebui să-și impună singure asemenea sarcină de onoare.** În același timp, consiliile județene să abordeze concret munca de perspectivă pentru 1976, să depisteze și să pregătească din timp un larg eșalon de elemente talentate din rîndul cărora să fie selecționat „schimbul de mîine" al lotului olimpic de azi.

Concluziile foarte concentrate, prezentate aci, ne îndeamnă să continuăm, într-o dezbatere largă, discutarea aportului județelor și al cluburilor, precum și munca federațiilor în vederea asigurării unei onorabile reprezentări românești la Jocurile Olimpice.

STEAUA S-A CALIFICAT, DAR A RĂMAS, TOTUȘI, DATOARE!

Nu vrem să scădem cu nimic din meritele baschetbaliștilor de la Steaua care, datorită unor eforturi lăudabile, au izbutit să elimine pe Galatasaray și să se califice în turul al doilea al prestigioasei competiții internaționale Cupa cupelor. Dovedind o deosebită combativitate, Steaua a trecut peste momentele dificile inerente unei asemenea întreceri și a depășit situațiile critice create de eliminarea unora dintre cei mai buni jucători (Savu, Oczelak, Dimancea).

Handicapul de cinci puncte cu care începuse partida a fost refăcut reușind să elimine o echipă de o rară tenacitate. Toate acestea nu fac să treacă neobservate, însă, o serie de defecțiuni manifestate în jocul acestei formații atît în întrecerea de la București, cît și în cea de la Istanbul, ca și în alte meciuri din campionatul diviziei A. Și, trebuie spus din capul locului: Steaua, departe de ceea ce ar trebui să fie, evoluează evident sub nivelul lotului și al condițiilor de pregătire ce le are. Am mai scris lucrul acesta, dar, din păcate, rîndurile apărute nu au avut ecoul dorit. Să revenim, însă, asupra întîlnirilor cu Galatasaray, elocvente pentru a demonstra valoarea reală a steliștilor. Ceea ce am constatat la Istanbul s-a repetat în mod supărător de exact la București: sumedenie de greșeli de tehnică, aruncări la coș ratate în număr nepermis de mare și din situații foarte clare. Cîteva cifre sînt concludente: steliștii au pierdut 19 atacuri din cauza paselor date la adversari sau în afara terenului, a pașilor și a sancționării cu „3 secunde" și au obținut doar 44,70% la aruncările din acțiune (30 din 68), ceea ce constituie un procentaj slab, mai cu seamă că partida se disputa „acasă".

Ce se petrece cu Steaua? De ce nu a izbutit să se apropie ca valoare de team-ul de aur de acum 6—7 ani? Unele răspunsuri conțin explicații obiective, cum ar fi, de pildă, împrospătarea aproape totală a lotului, dar aceeași explicație constituie o acuzație pentru noii jucători care se mențin la un nivel mediocru, departe de ceea ce ar trebui și ar putea să fie componenții uneia dintre cele mai bune echipe ale țării. Cei mai valoroși steliști continuă să fie tot cei vechi (Savu, V. Gheorghe, Dimancea) și doar Tarău (și el, însă, un consacrat) și Oczelak (prea crud încă) fac față cerințelor unei partide internaționale. Ceilalți, fie că sînt prea tineri (Baciu, Pașca — elemente de real talent), fie că se complac în postura de veșnice rezerve (Irimie, Popa, Molin, Niculescu), nu fac încă față solicitărilor impuse unui team cu pretenții cum este Steaua. Dovadă, comportarea din acest an, dar mai cu seamă întîlnirile cu Galatasaray, în ciuda calificării. Poate fi, însă, satisfăcătoare evoluția unor baschetbaliști care ratează de la 4 m, 3 m sau chiar de sub coș, în sala care ar trebui cunoscută „cu ochii închiși"? Putem fi mulțumiți de numeroasele pase greșite, care au stîrnit la un moment dat supărarea justificată a publicului, de mingile scăpate printre mîini sau respinse de jucători ca de portarii de handbal? Neconvingătoare a fost și aplicarea sistemelor de apărare om la om și zonă (3—2) și doar în ultima parte a meciului de la București defensiva a devenit agresivă, reușind să-i împiedice pe adversari de a înscrie și de a cîștiga baloane, fapt care, considerăm, a fost determinant pentru calificarea Stelei.

— BASCHET —

Baschetbaliștii antrenorului Vasile Popescu au trecut de primul tur al Cupei cupelor și se află cu cîteva săptămîni înaintea celui de al doilea, în care vor întîlni un adversar evident mai puternic decît Galatasaray și anume Spartak Leningrad. Calificarea în fața acestei redutabile reprezentante a baschetului sovietic pare puțin probabilă. Acest lucru nu exclude, însă, posibilitatea unei comportări onorabile din partea jucătorilor de la Steaua. Dar e nevoie ca fiecare clipă să fie folosită la maximum și ca învățămintele din partidele cu Galatasaray să nu fie date uitării. Steaua ne-a rămas datoare și are obligația să reprezinte cu cinste baschetul românesc!

D. STANCULESCU

GAZDELE CRITERIULUI NAȚIONAL DE MINIBASCHET

Federația a stabilit ca turneele finale ale Criteriului național de minibaschet să se dispute, între 26—29 decembrie, în următoarele orașe: **băieți cat. I**: Suceava, **băieți cat. a II-a**: Oradea, **fetițe categoria I**: Satu Mare, **fetițe categoria a II-a**: Bacău. La întreceri vor lua parte echipele calificate din etapa de zonă a competiției.

Unde mergem

HANDBAL: Sala Floreasca, ora 16.45: **Rapid — Confecția** (f); ora 17.45: **București — Ucraina** (f); ora 19: **România — Cehoslovacia** (m).

HOCHEI: Patinoarul acoperit „23 August" — **Campionatul Armatelor Prietene** — ora 17: **Steaua — Selecționata armatei U.R.S.S.**; ora 19.30: **Legia Varșovia — T.S.K.A. Sofia.**